

Reflexions sobre els cinc darrers anys.

.... DE LA INTUICIÓ A LA NECCESSITAT DE LA CIÈNCIA

Els primers anys d' escola no sabíem massa el que teníem entre mans, les coses sortien soles de dintre, vivint cada moment tan bé com es pugui, de qualsevol petitesa en sortia un joc, una vivència, un compartir. Observàrem, apreníem dels nens, a vegades ens deixava bocabadades la riquesa del seu tarannà tan senzill. Ja intuïem que estàvem en un món prou important perquè ens l' agafessim jugant.

Calia conèixer l' evolució del nen en aquests primers anys de vida. Comencem a intercanviar i a discutir entre nosaltres les experiències amb els nens, les primeres lectures, els primers cursets.

Tots aquests coneixements ens reafirmen que la nostra intuïció anava ben enminada, però ens adonem que cal ampliar-los. Cadascú amb diferents inquietuds busca diferents canals: Cursets, seminaris, magisteri... Trobar una seguretat en el camp professional,

Però, no estem soles, hi ha moltes escoles que segueixen el nostre procés, tenen els mateixos dubtes i les mateixes ambicions. Veiem la necessitat de trobar-nos per intercanviar experiències. Varem conscienciar-nos de la importància educativa d'aquesta etapa. Mentre nosaltres evolucionàvem, la resta de la societat: administracions, pares, mestres, ... feia palesa la seva incomprensió, encara pensaven que guardàvem nens.

Necessitàvem donar a conèixer el nostre treball i la importància de l'educació en els primers anys de vida. Ens decidim a fer una exposició que mostri el nostre treball. Ens obrim per primera vegada de cara en fora.

Però, no podem anar soles reivindicant que se'ns conegui com a etapa educativa. Per això s'organitza a nivell de Catalunya la "Setmana de sensibilització sobre l'etapa 0 a 3 anys". I nosaltres hi participem activament.

Més endavant ho fem al IV Congrés d'Escoles Infantils a Múrcia, on s'elabora un document a nivell pedagògic, organitzatiu i de gestió, i es veu la necessitat de demanar una llei

